

Domuče vesti.

Maša zadušnica za dr. Andreja Sosiča. Včeraj se je vršila na Opčinah maša zadušnica za dr. Andreja Sosiča, ki je, kakor znano, podlegel za ranami dojenjimi na srbskem bojišču. Maše so se udeležili razven sorodnikov mnogoštevilni Openci in mnogo ljudstva iz zgornje okolice, posebno iz Bazovice. Zastopanih je bilo tudi veliko število društev. "Politično društvo Edinost" sta zastopala dr. Slavik in dr. Čok. Pri masi je bilo pevsko društvo "Zvon". Maše so se udeležili tudi vsi častniki na Opčinah in veliko vojakov.

Praznina, ki govori! Knezom in škofom krške škofije je imenovan profesor na deželni realni gimnaziji v Mödlingu, dr. Adam Hefter. Povodoma tega imenovanja je prinesel celovški "Mir" članek, ki je znamenit in velesimptomatičen po danes nič več nenavadnem vnanjem znaku: da je namreč dolg po prostoru, ki ga zavzame, zelo kratak pa po čitavi. Zavzemlje namreč kolono in pol, a čitati je le 10 vrst začeta in 13 vrst — konca. Vmes je po cenzuri pobeljena praznina... In ta ravno je važna za naša ušesa, že precej navajena na tak govor... Naj se pa je brisani tekst oziral na zistem v minulosti v krški škofiji, ali naj je izražal želje za bodočnost, ali pa naj je spojil eno z drugim: v vsakem teh slučajev je ona raznina slab omen! Kajti zabuja misel, da jim je tam gori neprjatelj, da bodi v bodoče drugače...! Da pa se v brisanem tekstu ni zahtevalo bogve kaj preko mej dopustljivega, marveč le minimum najskromnejega in najnaravnostnega, to je razvidno iz teh vrstic zaključka, ki ga je cenzura privoščila čitateljem in ki se glase:

"V osebi imenovanega novega škofa naše škofije vidimo apostolskega, za katoliško Cerkev vnetega moža, ki ima brez vsakega dvoma najboljšo voljo postati dober nadpatriarh vsem svojim ovčicam. Zato prav nič ne dvomimo, da si bo resno in na vso moč prizadeval, da v najkrajšem času ustreže opravilnim željam našega katoliškega slovenskega ljudstva, zadosti predpisom svete Stolice, tako tudi nam postane naš dober in ljubljeni nadpatriarh. Zato mu kličemo v pozdrav iskreni: »Bog Vas sprimi naš novi namestnik Kristusov!«

Skromni so Korošci v svojih željah... In celo utemeljevanje tih skromnih, naravnih želja ne sme na beli dan! Zato pravimo, da praznina v "Mirovem" članku — govori!

Naprošeni izjavljamo z ozirom na ono pred kratkim izrečeno ostro obsodbo plesnih vaj in podobnih prireditvev v sedanjem času, da nam v teh časih in bilo dostavljeno s strani NDO nikakoli agitacijsko naznanilo za plesne vaje. Svoje sodbe o takih prireditvah pa seveda ne izpreminjamo niti za las.

Društvo tobakarnarjev ima v nedeljo, 17. t. m., ob 4 pop. izreden občni zbor v salonu restavracije Monceni-fo ul. G. Gallina. Telovadno društvo "Vrdeljski Sokol" naznanja svoj redni občni zbor, ki bo v soboto, 10. t. m., ob 8 zvečer v Svetovanskem "Narodnem domu" s sledečim sporedom: 1. Poročila funkcionarjev. 2. Volitev odbora. 3. Določitev prispevkov. 4. Razno. V slučaju nespletnosti se bo občni zbor vršil uro pozneje.

Pojasnila o pogrešenih vojaki. Naprošeni priobčujemo: "L'Esperanto" je sporočil gospej Mariji Gherdovichevi v Trstu, da se njen soproj Viktor Gherdovich, pešec 37. domobranskega pešpolka, 4. stotnije, o katerem od 28. oktobra dalje ni bilo nikakih vestí, nahaja kot vojni ujetnik v Nišu v Srbiji. Gospa Gherdovicheva je iz hvaležnosti, da je prejela to vest, izročila znaten dar "Esperantu", da ga tako podpira v njegovem plemenitem prizadu vanju. Tako je tudi gospa Jospina Zimolova v Trstu prejela od "Esperanta" vest, da se njen sin Gvidon Zimolo, četovodja 20. lovškega bataljona, 3. stotnije, o katerem ni imela nikake vesti od 26. septembra dalje nahaja kot vojni ujetnik v Rusiji.

Ranjenci, odšli iz društva "Eintracht" 31. januarja 1915: Premeščeni v Avstro-američano: Franclich Ivan 97. pešpolka Trst, Fo nasaro Manfred 97. p., Zader, Ivan Chico domob. polk 5, Isola; superabiranti: Puch Martin, pešpolk 17, Radigosa, Collicher Ernest pešpolk 47, Trst, Visintin Ivan dom. polk 27, Fiumicello, Zuzzi Stefan pešpolk 97, Trst, Zerkal Peter pešpolk 7, Rogzei, Paskal Nikolaj pešpolk 51, Trst, Fodor Josip pešpolk 34, Felso, Reichenbach Bogoljub pešpolk 42, Ustje, Cimaš Ivan pešp 53, Jez vo, Gaudos Josip, pešpolk 19, Uypest, Brozović Mate pešpolk 26, Re

ljen, Toffani Kajetan pešpolk 97, Trst; premeščen v bolnišnico v Theresienstadt: Emil Hofmann pešpolk 42, Foitzdorf; premeščen v Komolov: Hossner Robert črnovoj. 75, Harkav.

Zadružna gostilna članov N. D. O. vabi svoje člane na društveni sestanek, ki se bo vršil v soboto, dne 16. t. m. v društveni krčmi v posebni sobi.

Ponesrečena tatvina z vlomom. Pred par dnevi so neznan tatovi po noči vlomili v trgovino z jestvinami gospe Alojzije Lazzaro v ulici del Belvedere št. 37. V trgovini so se pošteno najedli in napili, a nato so odnesli nekaj kave, sira in svinjskega mesa. Vse to so pa skrili v koči, ki služi za shrambo orodja vrtnarja Sardotschevega dvorca v Skorkliji. Ko je zjutraj ob sedmih vrtnar prišel v to shrambo, je tam našel rečeno blago in enega tatov, ki je stražil ukradenko blago. Tat, ki je bil na straži, je takoj skočil proti vrtnarju in mu zagrozil s smrtno, če pokliče ljudi. Vrtnar je nato ves prestrašen pobegnil, a ko je bil kakih 20 korakov daleč, je začel rjuti na vse grlo, vsled česar se prihitel več ljudi, ki so v shrambi našli še vse ukradenko blago, dočim je bil tat že pobegnil.

Tatvina z vlomom. Predsnočnim so neznan tatovi vlomili v trgovino z avtomobili tvrdte Rötli v ulici dell' Acquadetto št. 21. Odnesli so pa s seboj le 22 kron drobiža, ker niso našli nič drugega.

Gostje, da malo taci. Gostilničar Marij Korošec, ki ima svojo gostilno neke v ulici dell' Lazzaretto vecchio, je bil predsnočnim zelo vesel, ko je videl, kako trije njegovi gostje, sedeči skupaj pri neki mizi, slastno pijejo in jedo. »To so dobri gostje!« si je mislil Korošec, ko jih je gledal, kako so praznili kozarce. Kar naenkrat sta pa dva teh treh gostov izginila: ostal je bil le še eden. Ta je pa vedno gledal zdaj v gostilničarja, zdaj proti vratom, in se obenem praskal za ušesom. Ker se mu je to zdelo sumljivo, je slednjič gostilničar stopil k njemu ter ga vprašal, kaj da mu je. Nato mu je pa »dobri gost« povedal, da nima pri sebi niti vinarija. Tedaj se je pa gostilničar popraskal za ušesom in rekel »dobremu gostu:« »Čujte! Račun znaša 7 kron in 26 vinarjev. Ali plačate ta znesek, ali vas dam za aretirati! In ker je »dobri gost« izjavil, da ne more plačati, ga je dal gostilničar res aretirati. Na policijskem komisariatu v ulici della Muda vecchia je aretirani — ki je 30letni kotlar Ivan Apollonio, doma iz Milja — rekel, da ni nameraval Korošca oslepiti. Vendar so ga pridržali v zaporu.

Umrli so: Prijavljeni dne 13. t. m. na mestnem fizikatu: Bizjak Ferruccio, 8 mesecev, ul. Media št. 3; Krastić Jurij, mesec dni, ul. Concordia št. 19; Mandl Lovrenc, 37 let, ul. dell' Industria št. 2; Brunica Bruna, 6 mesecev, Rocol št. 462; Pergolis Eufemija, 61 let, ul. F. Veneziane št. 20; Paolina Peter Anton, 73 let, ul. Nuova št. 26; Ziberna Renat, trg »tra i Rivi« št. 3; Velik Josipina, 10 dni, Vrdela št. 1727; Basilisco Fran, ul. Arcata št. 14. — Prijavljeni dne 14. t. m. na mestnem fizikatu: Skabar Ernest, leto dni, Vrdela št. 259; Morpurgo Elizabeta, 85 let, ul. sv. Nikolaja št. 21; Peršič Ivo, 9 mesecev, ul. Stadion št. 6; Mauro Maria, 27 mesecev, Poština ulica št. 3; Baldinelli Karel, 14 mesecev, ul. Malcanton št. 15; Jazbic Josip, 76 let, ul. delle Scuole nuove št. 6; Lonzer Terezija, 76 let, ul. della Galleria št. 13; Rasković Ana, 76 let, Kjadin št. 617; Hummel Pavlina, 56 let, Setališče pri sv. Andreju št. 16; Suša Josip, 30 let, ul. delle Sette Fontane št. 18; Sancin Ivanka, 84 let, Skedenj št. 305; Umer Zorka, 2 meseca, Sv. Marija Magdalena spodnja št. 191. — V mestni bolnišnici dne 10. t. m.: Miani Antonija, 28 let; Škrjanc Antonija, 30 let; Mazzanti Silvana, 14 mesecev; Cimmann Alfred, 9 mesecev.

Izredno sodišče.

Zaradi zločina goljufije.

Včeraj se je pred izrednim sodiščem vršila razprava proti 37letni Mariji, soprogi Antona Saržona, doma iz Breze v Kastavščini, ki je bila obtožena zločina goljufije v znesku K 4130.—, izvršenega na škodo »Hrvatske hranilne in posojilnice zadruga na Sušaku« in prestopka tatvine, ker je skupaj z neko drugo osebo v noči med 1. in 2. decembrom l. l. trgovcu Ivanu Saržonu v Saržonih blizu Kastva ukradla prašiča, vrednega 37 kron.

Iz obtožnice posnemljemo, da je Marija Saržon dne 4. julija 1910, pri »Hrvatski hranilni in posojilnici zadruga na Sušaku«

zaprosila posojilo v znesku 1000 kron, ki ga jej je rečena zadruga tudi dovolila, ker sta z obtoženko vred podpirala neko zadolžnico kakor poroka neki Matej Črnja in Andrej Lazarič, ki sta, glasom informacij, ki jih je zadruga dobila, dva dobra posestnika v reški okolici. Nekaj mesecev kasneje, in sicer dne 29. januarja leta 1911., je obtoženka Marija Saržon, pri imenovani zadrugi zaprosila za posojilo v znesku 4000 kron, katero jej je bilo tudi takoj dovoljeno, ker sta se za podpis zadolžnice predstavila kakor poroka neki Josip Blečić in Andrej Kaučič, ki sta bila, kakor prejšnja dva, poznana kakor dva dobra in premožna posestnika iz reške okolice.

Ker je pa obtoženka prve mesece leta 1913. zaostala s plačevanjem obrovov v povračilo najetega posojila, se je imenovana zadruga obrnila na poroke in jih pozvala, naj oni plačajo ostali znesek. Posledica temu je bila, da se je izvedelo, da je obtoženka, Marija Saržonova, predstavila za podpis druge osebe, a ne pravih: Črnjarija, Lazariča, Blečića in Kaučiča, ki so bili poznani kot premožni posestniki in dobri poroki, in da so one štiri osebe podpisale z imenom teh znanih posestnikov dogovorno z Marijo Saržonovo.

Glede ukradenega prašiča je pa stvar takale:

Dne 1. januarja leta 1908 sta bili Mariji Saržonovi na javni dražbi prodani dve kravi in en prešič. Tega poslednjega je na javni dražbi kupil Ivan Saržon in ga odpeljal domov. Drugi dan ga pa ni več našel v svojem svinjaku. Saržonova Marija je bila v svojem prašiču tako zaljubljenka, da je ponoči šla in ukradla prašiča ter ga odpeljala nazaj domov. Seveda je nedolžni prašiček pohlevno in še z veseljem sledil svoji prejšnji gosposlini. No, prešič je bil cenjen na 37 kron in zato je morala Marija Saržonova odgovarjati tudi radi prestopka tatvine.

Zaradi teh dveh svojih grehov je Marija Saržonova že sedela pred porotniki dne 8. junija lanskega leta. Tedaj je pa bila razprava odlogena v svrhu, da se zasljiše še nekatere nove priče. A toženka je bila medtem svobodna. To svobodo je pa nesrečnica uporabila v to, da je pri »Reški posojilnici zadruga« na Reki najela posojilo v znesku 2300 kron, za katero posojilo je predlagala kakor poroka nekega Vasilija Rubiniča in svojega soproga Antona Saržona. A ne Rubinič, ne njen soproj Anton nista nič vedela o tem posojilu, ker je dala Marija podpisati zadolžico z njiju imeni po nekem Svetku Štefan in nekem Franu Skrobionja. Ker ni potem Marija plačala niti prvega obroka na to novo posojilo, je prišla ta stvar kmalu na dan, vsled česar je bila Marija aretirana in je morala včeraj pred sodniki izrednega sodišča odgovarjati tudi radi te poslednje goljufije.

Glede obtožbe goljufije na škodo »Hrvatske hranilne in posojilne zadruga na Sušaku« je obtoženka rekla, da ni bila to nikak goljufija; najela je posojilo, a oni, ki so podpisali zadolžnico, se res pišejo, kakor so podpisani, namreč Matej Črnjar, Andrej Lazarič, Josip Blečić in Andrej Kaučič. Priznala je pa, da ti štirje niso identični z onimi štirimi, ki nosijo enaka mena in priimeke in na katere je računala zadruga. Sicer pa ni menila nobenega goljufati in je tudi redno plačevala dogovorjene obroke in je tako že izplačala 1800 kron.

Glede prašiča je povedala, da jej je bil zarubljen in potem na javni dražbi dne 1. januarja leta 1908 prodan skupaj z dvema kravama. Prašiča je kupil Ivan Saržon, a ona je šla pomoči in ga vzela nazaj, ker jej je bil Ivan Saržon dolžan več, nego je bil vreden prešič.

Glede goljufije na škodo »Reške posojilne zadruga« je obtoženka tudi priznala svojo krivdo. Rekla je, da je hotela s to svoto vsaj deloma oškodovati »Posojilnico na Sušaku, a ni mogla tega storiti, ker so prišli vmes drugi dogodki, ki so zahtevali stroškov.

Kakor priče sta bila zaslišana glede tatvine prašiča Ivan Saržon in Antonija Matetič, ki sta izpovedala glasom obtožnice.

Glede goljufije na škodo »Posojilnice na Sušaku« so bili zaslišani kakor priče: Karel Accurti, ravnatelj te posojilnice, ki je povedal, da je obtoženka plačala skupaj 2090 kron, da toraj dolguje posojilnici še 2010 kron in obresti; Matej Črnja, ki je bil podpisan kakor porok za to posojilo, ki pa je povedal, da je to dotično zadolžnico nikdar podpisal, in Avgust Pački, zastopnik te posojilnice, ki je potrdil, da mu je obtoženka predstavila dva člove-

ka, kakor Mateja Črnja in Andreja Lazariča.

Glede zadnje goljufije na škodo »Reške posojilne zadruga« sta bila zaslišana Svetko Štefan in Fran Skrobionja, ki sta tudi izpovedala glasom obtožnice.

Vsled dokazane krivde je sodišče obsodilo Marijo Saržonovo na 16 mesecev težke ječe. Ker ji je sodišče od te kazni odštelo 9 mesecev preiskovalnega zapora, bo morala Marija Saržonova sedeti še 7 mesecev.

Vesti iz Goriške.

Deželne doklade. Leta 1915. se bodo pobirale v Goriško-Gradiškanski tele deželne doklade; na zemljiški davek 20 odstotkov, na hišnorazredni davek 20 odstotkov, na obrtni davek, rentni i. t. d. 30 odstotkov, na užitna vima, mošte in meso 120 odstotkov, od piva pobira dežela 42 odstotkov za vsak hektoliter.

Kje si, narodna zavednost? Srce zaboli narodnega človeka, ko sliši včasih Slovenca, ki govori s svojim otrokom edinole nemški. Slovenec je, trd Slovenec, obraz kaže Slovenca, jezik ga razodeva, ali ker se moč nahaja v državni službi, recimo pri železnici, se spozabi tako daleč, da vzgaja svojega otroka nemški. Dobi se take in ni jih malo, žalibog! Tako smo slišali te dni nekega Slovenca, ki potuje sam svojo deco, katero hoče dati v nemško šolo, kakor je nekako jasno pripomnil. Mož pravi, da le nemščina kaj velja, da brez nemščine ni nič, hoče se prikupiti svojim predstojnikom, otrok pa naj postane Nemec. Zato da ima službo, da ima kruh, hoče žrtvovati svoje lastno dete Nemcem. To so pač žalostni pojavi in žal ne prerediti med izvestnimi slovenskimi uslužbenci. Se vidi, kako potreba je tam organizacija na narodni podlagi.

Slobodsk, gubernija Wiatka, Rusija. V popravkih seznama izgub čitamo imena raznih slovenskih vojakov, ki so bili označeni za ranjene, pa se sedaj poroča o njih, da so ujetniki v Slobodskem. Dalje smo čitali te dni v nekem laškem listu poročila, da so se oglasili razni vojaki iz Slobodske, o katerih ni bilo že od avgusta nobenega glasu, in sicer prav taki, ki so morali biti skupaj ujeti takrat, kakor naša dva rojaka, poročnik notar Sorli in kadet dr. Marušič. Zato smemo pričakovati, da se tudi tadvta oglasita. Zanimanje za njuno usodo je po celi deželi jednako veliko.

Poštna nabiralnica Begliano, pošta Pieris. V smislu odloka c. kr. trgov. ministrstva z dne 5. t. m. št. 50504 P iz leta 1914 se ta nabiralnica zopet tvori dne 16. januarja t. l.

Včerajšnji tržni dan v Gorici, drugi četrtek v mesecu, je bil prav dobro obiskan od strani naših deželanov. Tudi na živin-

skem trgu je bilo za današnje čase že pravi živahnost. Vreme je bilo krasno.

Vreme se je obrnilo v veliko zadovoljnost našega kmeta. Solnce sije, zjutraj in ponoči pa pritiska mráz. Čez dan, zlasti v opoldanskih urah, je krasno in na solncu prijetno, tako, da se vidi v mestnem vrtu kako damo na izprehodu z razvitim solnčnikom, sredi meseca januarja.

Darovi.

— G. dr. Karel Perničič je daroval svetovirski-podružnici C. M. D. 3 K kot novoletno darilo.

CEŠKO-BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste šte. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

Mehlikana soba se odda takoj gospodini ali priletni ženi. — Ulica Alighieri 17, vrata 5, prvo nadstropje. 4016

Mehlovana soba zračna, se odda takoj v najem gospodu ali gospici v ulici Commercialo št. 11, III. nadst. 4000

Odda se solnčna soba z dvema posteljama v ulici Belvedere 12, vrata 18. 4115

Sprejme se kot slugo v pokojenja, poročena, brez otrok v »Trgovsko obrtno zadrugo in Trgovsko izobraževalno društvo«. Vstop takoj. Stanovanje presto. Informacije v Trgovski obrtni zadrugi, ulica Sv. Frančiška št. 2, I. vsak dan od 9 do 12 dopoldne. 24

Pertot, urar, ulica Stadion št. 26!! 16

Odsek plesnega društva »Mladenka« priredi svoj prvi ples v soboto dne 16. t. m. od 9-4 zjutraj v ulici Sv. Frančiška št. 2 I. nad. Plesale se bo dekoracijski in vijočni valček. 25

Odda se mehlikana soba s kuhinjskimi potri b. ščinami. Ulica Alighieri 4, I. n. 426

Ljubica Marković

24 let stara

je včeraj zvečer, previdena s svetotajstvi, mirno v Gospodu preminula.

Brat Evgen, c. kr. sodnik in sestra Katja - Marica, naznanjata potrditi srcem to nenadomestljivo zgubo vsem prijateljem in znancem.

Pogreb zemskih ostankov predrage pokojnice bo v petek ob 2 pop. iz Magdalenske mrtvašnice.

V TRSTU, 14. I. / 1915.

Novo Gospodno Podjetje, Trst, Corso št. 47.

Brez vsakega posebnega obvestila.

Žalosti potrtem srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naša preljubljena soproga, mati in tašča, gospa

Katarina Štolfa

roj. Guštin

po kratki in mučni bolezni v 75. letu svoje starosti, dne 14. t. m. ob 11. predpoldne, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb se bo vršil dne 16. t. m. ob 9. predpoldne iz hiše žalosti v Sežani štv. 230.

SEŽANA, dne 15. prosinca 1915.

Žalujoče rodbine: Štolfa, Bobek, Dr. Guštin.

Zahvala.

Za vse izkazano sočutje povodom smrti naše preljubljene in nepozabljene matere in sio

JOŽEFA MILIČ roj. ZEGA

kakor tudi za mnogobrojno premstvo pokrovnice k večjemu počitku, izrekamo najsrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem.

VOĐICE-REPNIČ, dne 14. prosinca 1915

Žalujoče družine: Milič, Ribarič, Gruden, Škrk.

Zahvala.

Podpisani se najpristrčnejše zahvaljujejo vsem onim blagim osebam, ki so nam ob smrti našega nepozabnega

Antona Foersterja

izkazali na različne načine svoje sožalje. — Posebna hvala vsem darovateljem krasnih vencev in cvetja ter sploh vsem, ki so izkazali zadnjo čast nepozabnemu nam pokojniku.

TRST, dne 14. prosinca 1915.

ŽALUJOČI OSTALI.

Maša zadušnica se bo darovala v torek, dne 19. januarja t. l. ob 9 in pol predpoldne v cerkvi pri Sv. Antonu Starem

PODLISTEK

Madame Bovary

Roman. - Spisal Gustave Flaubert.

»Ali nisi tega še nikoli videl?« se je smejala Felicita. »Gospa Homais vendar nosi tudi krinoline (široka krila z obroči).«

»Ah da, gospa Homais!« In zamisljeno je pripomnil: »Ali je to dama kakor gospa Bovary?«

Felicita ni videla rada, da se je mladič ves dan vrtel okoli nje. Bila je šest let starejša in Teodor, sluga gospoda Guillauma, ji je prišel dvoriti.

»Pusti me v miru,« je dejala in je energično prišla za posodo, napolnjeno s škrobom, spošči raje na svoje delo in točji mandeljine. Veronier mora skakati okoli deklet. Predno dobiš katero, boš še počakal, da ti zraste brada!

»Ne bodite hudi, fudi jaz čistim čevlje.« In takoj je vzel v roke Emine čevlje, katerih se je še oprijemala vlažna zrnjila jez vrta izza poslednjega sestanka.

»Kako nežno ravnaš z njimi,« je dejala deklica, ki jih je navadno zelo močno drsala, samo da so se prej pokvarili in da si jih je smela obdržati.

Ema je imela v nočni omarici mnogo parov čevljev, ki jih je pridno rabila, ne da bi bil Karel k temu kaj omenil.

Moral je tudi potrošiti tristo frankov za umetno nogo, katero je hotela na vsak način darovati Hipolitu. Bila je to neznansko komplicirana in elegantno opremljena priprava z mnogimi členki, oblečena s črnimi hlačami in lakastimi čevlji. Hipolit, ki si ni upal nositi vsak dan to dragoceno nogo, je prosil gospo Bovary, da bi mu kupila bolj enostavno in zdravnik je moral privoliti tudi v ta trošek.

Polagoma se je konjski hlapec zopet loteval svojega navadnega dela. Če ga je Karel kje srečal, kako je stopical po vasi, je naglo krenil po drugi poti.

Umetno nogo je oskrbel trgovec Lheureux, ki se je upal na ta način zopet približati Ema. Kramljal je z njo o novi pariški modi, bil je zelo uslužen in nikoli ni zahteval denarja. Ema se je poslužila ta

ugodne prilike in si je nabavljala, kar ji je ravno šinilo v glavo. Naročila si je za Rudolfa krasen jezdní bič, ki ga je videla v neki izložbi v Rouenu. Lheureux ga ji je prinesel takoj naslednji teden.

Prihodnjega dne ji je predložil račun, ki je znašal dvestoinšestdeset frankov: njena miznica, v kateri je imela denar, je bila popolnoma prazna. Lestiboudis ni dobival že štirinajst dni, služkinja je pol leta nikake mezde. Ostala je dolžna na raznih krajih, in Bovary je nestrno pričakoval denarno pošiljatev gospoda Derozersaya, ki je navadno plačeval ob tem času.

V začetku je Lheureux nekoliko počakal, toda kmalu ga je minulo potrpljenje; dejal je, da mora tudi on zadostiti svojim obveznostim, več dolžnikov je dal odpohtovato in če ne dobi denarja, da bo moral vzeti blago zopet nazaj.

»Le vzemite,« je dejala Ema.

»To sem rekel samo v šali,« je odvrnil. »Zal mi je samo za jezdní bič, tega mi bo vsekakor gospod Bovary moral vrniti.«

»Ne, ne!« je vzkliznila.

(Dalec.)